

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **M. S.**

oskarżonego o dokonanie czynu z art. 160 § 2 i 3 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 539a k.p.k.,

w dniu 15 marca 2023 r.,

skargi obrońcy oskarżonego w trybie art. 539a k.p.k.,

na wyroku sądu odwoławczego - Sądu Okręgowego w Koszalinie

z dnia 28 października 2022 r., sygn. akt V Ka 497/22,

uchylający wyrok Sądu Rejonowego w Kołobrzegu

z dnia 10 czerwca 2022 r., sygn. akt II K 598/20,

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić skargę;

2. obciążyć oskarżonego kosztami postępowania przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 10 czerwca 2022 r. (sygn. akt II K 598/20) M. S. został uniewinniony od czynu z art. 160 § 2 i 3 k.k. Wyrok ten został uchylony wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 28 października 2022 r. (V Ka 497/22), a sprawa została przekazana Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Na powyższy wyrok skargę w trybie art. 539a k.p.k. wniósł obrońca M. S., zarzucając temu orzeczeniu „*wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej*”

bowiem sprawa nie została rozpoznana przez Sąd należycie obsadzony — a tym samym doszło do rażącego naruszenie przepisów prawa postępowania karnego mające istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, mianowicie naruszenie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z art. 45 ust. 1 Konstytucji i art. 176 ust. 1 Konstytucji - poprzez wydanie wyroku z dnia 28 października 2022 roku przez Sąd Okręgowy w Koszalinie sygn. akt V Ka 497/22, który był nienależycie obsadzony z uwagi na to, że w jego jednoosobowym składzie zasiadał sędzia sprawozdawca R. P., który został powołany na sędziego Sądu Okręgowego w Koszalinie przez Krajową Radę Sądownictwa, której skład został ukształtowany nowelą ustawy z 2017r., w efekcie czego organ ten nie jest niezależny od władzy wykonawczej i ustawodawczej, a w związku z tym osoba powołana na urząd sędziego tego Sądu, orzekając w określonej sprawie, nie stanowi niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą w rozumieniu art. 6 ust. 1 EKPC oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji, a tym samym pozbawienia Skarżącego do dwuinstancyjnego postępowania sądowego.”

Skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu odwoławczego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Prokurator wniósł o oddalenie skargi.

Skarga okazała się niezasadna.

Całość uzasadnienia skargi koncentruje się na rekapitulacji dotychczasowego orzecznictwa Sądu Najwyższego, a także sądów europejskich dotyczącego zagadnienia prawidłowej obsady sądu w kontekście m.in. reformy Krajowej Rady Sądownictwa ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3). Brak było wskazania na inne okoliczności uzasadniające przekonanie, że sąd, w którego składzie znalazł się sędzia R.P., nie spełniał standardu bezstronności, w szczególności z uwagi na związki sędziego z władzą wykonawczą, na które wskazywałby przebieg konkursu lub kariera zawodowa. Sąd Najwyższy z urzędu zwrócił się do Krajowej Rady Sądownictwa o nadesłanie kompletu dokumentów z postępowania konkursowego dotyczących sędziego R.P., ubiegającego się o stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Koszalinie oraz nadesłanie kopii

uchwały KRS nr [...] o przedstawieniu wniosków o powołanie R. P. na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w K.

Analiza tych dokumentów nie pozwala na wysnucie wniosku, jakoby zachodziła bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r. (I KZP 2/22, OSNK 2022, nr 6, poz. 22) brak podstaw do przyjęcia a priori, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Oznacza to, że należy wykazać in concreto, że z uwagi na dające się zidentyfikować okoliczności związane z powołaniem danego sędziego do sądu lub późniejszym jego postępowaniem i przebiegiem kariery zawodowej, istnieją tego rodzaju wątpliwości, iż sąd w składzie którego zasiada taki sędzia jest sądem nienależycie obsadzonym. Jak wynika z dokumentów nadesłanych przez Krajową Radę Sądownictwa do konkursu na wolne stanowisko w Sądzie Okręgowym w K. stanęło dwoje sędziów. Za rekomendacją Prezydentowi RP kandydatury R. P. przemawiały bogate i wieloletnie doświadczenie zawodowe (asesura od 2005 r.), pozytywna opinia sędziego wizytatora, pozytywne zaopiniowanie przez Kolegium Sądu Apelacyjnego w Szczecinie (7 głosów „za, bez głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”). Podobnie, jak wynika z dokumentów – zestawienie obu zgłoszonych kandydatur skutkowało jednoznaczną rekomendacją dla sędziego R. P. Nie stwierdzono z urzędu takich mankamentów procedury konkursowej i następnie, postępowania przez KRS, które pozwalałyby na uznanie, iż w sprawie doszło do niewłaściwej obsady sądu meriti. W skardze nie podniesiono także okoliczności wskazujących na powiązania sędziego z władzą wykonawczą. Okoliczności tych w obecnym postępowaniu nie stwierdził także z urzędu Sąd Najwyższy.

Wobec tego, że zarzut wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej był jedynym postawionym w skardze, należało ją oddalić jako niezasadną.

